

direkte rettede til ham, et Svar, som er mig fuldstændig tilfredsstillende; men som jeg ganske vist tillægger noget mere Betydning, end det lod til, at den ærede Minister gjorde. Det kan jo ikke nægtes, at hele Grundlaget for Lovforslagets Fremkomst — og en stor Del af Bemærkningerne gaa netop ud paa at tillægge det meget stor Betydning, ligesom det ogsaa var det gamle Landstingsudvalgs Mening, at der skulde lægges stor Betydning deri — er, at der er kommet Begæringer frem om Laan. Det er draget stærkt frem her. Nu tror jeg nok, at det ikke kan nægtes, at naar nu den ærede Minister svarede, som jeg ganske vist ventede, at ingen kunde forlange, at disse Laanebegæringer skulde have mindste hindrende Haand paa sig, saa maatte man sige — og videre gif jeg ikke i mit indledende Foredrag — at saa ville disse Laanebegæringer vistnok tage noget af deres Betydning. Det tror jeg, og derfor taler jeg den højtærede Minister for Besvarelsen.

Naar den ærede Minister talte om, at jeg havde talt om Pantestikkerhed, men at det, det egentlig kom an paa, var Taksationerne, og at det rammende Ord i den Retning var udtalt af det ærede Medlem fra Frederiksberg (B. G. C. Jensen), saa maa jeg dog bemærke, at det maaste er undgaaet den ærede Ministers Opmærksomhed, at jeg meget stærkt fremhævede Taksationerne, og det af mig brugte Eksempel tog jeg frem og behandlede for anden Gang netop ved Spørgsmaalet om Taksationen; jeg sammenholdt der den Forskel, der var mellem den ved den omhyggelige Taksation udfundne Taksationssum paa 315,000 Kr. og den faktiske Røbesum, 80,000 Kr., nemlig en Forskel af ikke mindre end 235,000 Kr. Det vilde jo der slet ikke saa noget at sige, saaledes som det ærede Medlem, der talte fra Sekretærpladsen (Stilling), mente, han sagde, at der selv ved mit Eksempel kunde have været Døkelning. Jeg maa til lige bemærke, at naar den ærede Minister talte om, at de 80,000 Kr. kunde være et nominelt Beløb, som man ikke behøvede at bryde sig videre om, saa har jeg meget udførlig nævnt, at det var ikke et nominelt, men et virkeligt Beløb, som man var glad ved at komme af med Gjendommen for igen, og som man ogsaa fik.

Det ærede Medlem paa Sekretærpladsen (Stilling) gjorde lige over for mig gældende, at hvis der skulde være nogen Fare for de Klasser af Obligationsskøbere, som jeg havde omtalt, der vilde være særlig fristede her, saa maatte man ogsaa sige, at den Fare løb de i rigt Maal over for alle de Akter og

Papirer, som ere paa Markedet. Men der glemte det ærede Medlem den store Forskel, som jeg saa stærkt pointerede, at det ene Papir bærer Statens Stempel, fordi en Forening, der har dette Stempel, hæfter for Papirerne, medens det er ikke Tilfældet hverken med fremmede eller indenlandske Aktiepapirer.

Naar det samme ærede Medlem bemærkede, at jeg kom ind paa Toldspørgsmaalet, som han ikke fandt havde noget at gøre her, saa skal jeg sige, at jeg kom netop ikke ind paa det. Jeg berørte det kun for at sige, at jeg ikke vilde ind paa det, berørte det saa fløjt, som selve Lovforslaget berører det under § 1 d.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Det. Hansen) talte om den Forsigtighed, der her i en saadan Forening burde vises lige over for tvivlsomme Panter. Ja, det er rigtigt, men det er netop Spørgsmaalet, hvilke Panter ere tvivlsomme og hvilke tvivlsomme, det er det store Spørgsmaal, der skal afgøres. Jeg kan ellers i det hele taget slutte mig til den Tanke, han i samme Anledning udviklede, men Følgen deraf vilde vistnok blive, at man kom til at staa lige over for det Alternativ, enten at give hderst minimale Laan eller at faa en hderst problematisk Pantestikkerhed. Hvorledes man skal komme ud af dette Dilemma, skal jeg ikke her komme ind paa at udtale nogen Mening om, jeg tror, at det er et Dilemma, man maaste vanskelig kan komme ud over.

Jeg overraskedes glædelig ved at høre den Tilslutning, jeg paa mange Maader fandt hos det ærede Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen), og navnlig glædede det mig at høre ham paa sin sædvanlige overbevisende Maade godtgøre det, jeg havde udtalt, at denne Forening vilde komme til at bære Statsstempel, hvilket var angrebet fra forskellige Sider, godtgøre, at denne Forening vilde faa dette Stempel paa en ganske ualmindelig stærk Maade. — Det ærede Medlem fra Frederiksberg (B. G. C. Jensen) kunde ikke let, forekommer det mig, have givet mine Betæneligheder om den manglende Soliditet i en saadan Forening noget bedre og rigtigere Udtryk — navnlig fra hans Side, der jo er en Forsvarer af, og som ønsker en saadan Forening — end det, at han fandt, at det vilde være fuldstændig urigtigt, og det forlangte man heller ikke, at de umyndiges Midler skulde kunne anbringes i denne Forenings Papirer. Han kom tillige til at omtale sin Vndlingsbank, Dyrrettelsen af en stor Hypotekbank, og han ønskede, at denne Forening fik et andet